

NSCK

Formandens beretning 2015 - 2016

Selvom perioden siden sidste års generalforsamling i Marstal har været udramatisk, har der hersket stor travlhed. Det er først og fremmest to vigtige sager, der har fyldt godt, nemlig forberedelserne til fejringen af foreningens 50-års jubilæum og udgivelsen af en jubilæumsbog i samme anledning.

Der har været afholdt 1 ordinært bestyrelsesmøde, nemlig den 5. marts i Vejle, hvor den forestående konference har været i fokus. Jeg vil i den forbindelse rette en stor tak til bestyrelsens medlemmer for et godt stykke arbejde i den forløbne periode.

Det kom hurtigt til at stå klart, at den påtænkte fejring på Gotland, hvor foreningen har sine rødder, ville være urealistisk såvel i økonomisk henseende som med henblik på at kunne tiltrække en tilstrækkelig stor medlemsskare. Det blev derfor besluttet at tage imod forslaget fra Hans Ole Thers om, at konferencen kunne afvikles med Helligåndskirken i København som base. Planer om at inddrage et besøg i Sverige i planlægningen måtte ligeledes af tidsmæssige hensyn opgives. Den Nordiske Klokkekonference i 2018 kunne passende henlægges til Sverige.

Der har ultimo november 2015 været udgivet ét Acta Campanologica (Volume 8 nr. 3). Jubilæumsbogen træder i stedet for det tidsskrift, der skulle være udkommet juni 2016, således, at næste ordinære udgivelse - Acta Volume 8 nr. 4 - udkommer ultimo november 2016.

Som det vil fremgå under aflæggelse af regnskabet, har NSCK har en sund økonomi, omend det ikke er de store tal, der figurerer på bundlinjen.

Vi har kunnet glæde os over en stabil medlemstilgang, således at foreningen p.t. har lige omkring 70 medlemmer. Samtidig er vi helt på det rene med, at det tager adskillige år at komme op på de 150 - 200 medlemmer, som foreningen havde omkring årtusindskiftet. Med undtagelse af to-tre medlemmer har alle betalt kontingent for 2016. De pågældende har fået en venlig påmindelse, noget, der dog ikke har givet resultat, så muligvis er den manglende betaling fuldt bevidst.

I det forløbne år har NSCK's bestyrelse udnævnt to æresmedlemmer: Arne Lindgren og Ole Chr. Olsen Nauen. Æresmedlemmer er personer, der i særlig grad har virket for NSCK's fremme, noget begge, som medstiftere af foreningen, som mangeårige medlemmer af bestyrelsen og som medlemmer gennem alle 50 år, må siges at leve op til. Begge har som et synligt bevis modtaget en lille klokke støbt på Dansk Klokkemuseum.

Foreningen har haft den store sorg at miste et af sine mangeårige medlemmer. Det skete søndag den 5. juni, hvor foreningens kasserer Boas Nielsen afgik ved døden efter kort tids sygdom. Boas Nielsen var med ved det allerførste møde i 1962 i præstegården i Vall på Gotland og har siden været

et trofast medlem. I kampen om at få NSCK tilbage i sit gamle spor var Boas Nielsen en utrættelig sparringspartner, og han var i front både på WCF-kongressen i Antwerpen i 2014 og ved generalforsamlingen i Stavanger samme år.

I forbindelse med hans dødsfald skrev jeg følgende mindeord, som jeg gerne vil læse op:

Da direktør for Thubalka a/s, Vejle Boas Nielsen døde søndag den 5. juni efter kort tids sygdom, var det ikke alene et tab af et stort menneske, men også et stort tab for den danske klokkeverden, hvor Boas Nielsen om nogen var selvskrevet til titlen som klokkebranchens grand old man. Hans viden om sit fag var enorm.

Gennem næsten 25 år lærte jeg Boas Nielsen at kende som en samvittighedsfuld klokkemand, der aldrig gik på kompromis. Af væsen var han beskeden. Han slog aldrig på tromme for sig selv eller pralede af egne fortræffeligheder. Derimod var han glad, når nogen havde øjnene oppe for kvalitetene i de mange projekter, han gennem årene stod fadder til.

Mange betydningsfulde opgaver er det blevet til igennem årene - både enkeltstående klokker og store og små klokkespil. Af de seneste 35 års klokkespil har Boas Nielsen stået for projekteringen af langt hovedparten, og når vi i dag har så mange velfungerende og velklingende klokkespil, er det langt hen ad vejen hans fortjeneste - klokkespil, der af førende klokkenister såvel herhjemme som i udlandet regnes blandt de bedste i verden. På to af de nyeste - nemlig klokkespillene i Marstal og Kalundborg - er der endda lavet cd-indspilninger her i sommer.

Også den meget krævende opgave med restaurering af klokkespillet fra 1953 på Frederiksberg Rådhus løste Boas Nielsen på forbilledlig vis. En tilsvarende restaurering af klokkespillet på Aarhus Rådhus, som er i gang i øjeblikket, nåede han desværre ikke at se det færdige resultat af, men i alle forberedelserne var han med. En opgave, som han var særlig stolt af, var restaureringen af Den Tapre Landsoldat, der havde midlertidigt ophold på værkstedet igennem et års tid. Nu står den igen på sin plads i Fredericia, klar til at stå distancen i de kommende århundreder. Men også specialopgaver som at svejse en 800 år gammel klokke fra Mariager Klosterkirke, så den var som ny, mestrede han.

Boas Nielsen døde midt i sit virke. Og jeg ved, han havde mange planer, der skulle have været ført ud i livet. Han var - med et af sine egne udtryk - på sin pind - indtil få dage, før det var slut. Nu kan vi ikke længere nyde godt af hans store viden, men heldigvis har han givet meget af den videre, selvom han desværre ikke nåede at skrive den klokkebog, som han gennem mange år havde planer om.

Vi må derfor trøste os med, at der rundt i landets kirketårne og på rådhusene og alle steder, hvor der lyder klokkeklang, er en mængde vidnesbyrd om en klokkemand med hjertet på rette sted og med kærlighed til sit fag, en slider, for hvem det at yde det ypperste altid var en selvfølge.

Æret være han minde!

Alt i alt ser fremtiden lys ud, og det er en helt særlig glæde at opleve, at vi er ved at være tilbage ved de gode gamle dage, hvor der herskede høj moral og venlig sameksistens indenfor den nordiske klokkeverden. Gid det må fortsætte !